

[Undervisningsministeren]

ødelagt stort set alt, hvad der var af forskning i Danmark. Jeg takker hr. Lindenskov for, at han nu har givet mig forklaringen på, hvad det er for forhold, der kan have givet den færøske avis anledning til at skrive sådan, for jeg forstår nu, at det er lektoratet i færøsk, som er forsvundet, og på det punkt vil jeg gerne erklære mig enig med spørgeren i, at det i længden vil være uholdbart, hvis der ikke kan gives undervisning i færøsk ved en fuldtidsansat indfødt medarbejder ved Københavns universitet.

Sagen har desværre paralleller i andre tilfælde af ledige stillinger ved fakultetets småfag. Der er enkelte eksempler på, at problemerne er løst konkret, og det vil jeg heller ikke udelukke kan lade sig gøre i dette tilfælde. I den forbindelse vil det måske være af interesse for hr. Lindenskov at vide, at de humanistiske fakulteter har endelige drøftelser om en forsvarlig og samordnet dækning af småfagenes bemandingsbehov, og for at sikre, at der bliver taget de fornødne forskningsmæssige hensyn, agter jeg at forelægge resultaterne af disse forhandlinger for det humanistiske forskningsråd til vurdering, sådan at forskningsrådet vil få mulighed for at udtale sig om, hvorvidt det, der gøres på fakulteterne for disse småfag, er tilstrækkeligt. Dermed vil jeg altså love spørgeren, at sagen om færøsk vil blive holdt i erindring, hvis universitetet ikke selv finder en løsning.

Lindenskov (S):

Jeg takker for ministerens svar og er glad for at høre, at han vil tage sig af netop dette spørgsmål, der må være og er af meget stor betydning netop her i Norden, netop for et sprogområde, som er så lille som det færøske, men alligevel vigtigt i nordisk sammenhæng.

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren er næppe uvidende om, at man i Nordisk Råd-sammenhænge taler meget om styrkelse af nabosprogene i de respektive nordiske lande, og at man også har bevilget penge til dette område. Nu siger ministeren, at han finder, at dette problem skal løses sammen med de øvrige småfags problemer inden for det humanistiske område. Da det er et meget stort og meget tungt problem, vil jeg spørge ministeren, om han, hvis det ikke

lykkes at få færøsk placeret i den sammenhæng, under hensyn til de beslutninger, der er taget på Nordisk Råd-plan, vil være sindet i givet fald at sikre bevillinger, således at vi kan leve op til vore nordiske forpligtelser, hvad nabosprogsundervisning angår.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er meget glad for fru Dorte Bennedsens ord, som jeg kan tilslutte mig, og hvad angår spørgsmålet om ekstra bevillinger, vil jeg besvare det på den måde, at det må være ministeriets opgave ved fordelingen af de ressourcer, vi har til universiteter og højere læreanstalter, at sikre, at vi lever op til vore internationale forpligtelser og ikke mindst dem, vi har over for Nordisk Råd. Mere har jeg ikke at sige, for jeg er fuldstændig enig med spørgeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 227

8) Til *forsvarsministeren* af:

Birkholm (VS):

»Hvad er regeringens argument for, at den ikke kan tage afstand fra deployering af neutronbomben i Vesteuropa?«

Skriftlig begrundelse

I folketingets spørgetid den 16. november 1983 afviste forsvarsministeren – i forbindelse med besvarelsen af mit spørgsmål om NATOs atomoprustningsplaner (spm. nr. S 142) – at tilkendegive, at Danmark vil modsætte sig deployering af neutronbomben i Vesteuropa.

Ministeren tilkendegav, at Danmark ikke har nogen overvejelser om at anskaffe neutronvåben, men det var jo i sig selv ikke så overraskende. Derimod nægtede ministeren at komme med nogen tilkendegivelse angående regeringens holdning til inddragelse af neutronvåben i NATOs vesteuropæiske arsener.

Det er velkendt, at Reagan-administrationen har ændret de sidste fire års amerikanske politik på neutronvåbenområdet og nu går positivt ind for dette våben. Planerne omfatter 2.100 sprænghoveder, hvoraf en del allerede er produceret.